

Østre Landsret
Præsidenten

Den 27/06-2013
J.nr. 40A-ØL-30-13
Init: cr

Justitsministeriet
Civilafdelingen/Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 24. juni 2013 (Sagsnr. 2012-705-0003) anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

I præsidentens fravær

H.C. Thomsen

Ellen Busck/Porsbo

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Civilafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-35-13
Den 03/07-2013

Justitsministeriet har ved brev af 24. juni 2013 anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes efter anmodning til jm@jm.dk og nrr@jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2012-705-0003.

En kopi af dette høringssvar er sendt til bl.a. Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Justitsministeriet
Civilafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2013.40

Den 15. juli 2013

Ved en mail af 24. juni 2013 har Justitsministeriet anmodet om en udtalelse om et udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at udkastet ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2012-705-0003.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Domstolsstyrelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendes alene via e-mail til jm@jm.dk og nrr@jm.dk.

Store Kongensgade 1-3
1264 København K
Tlf. +45 70 10 33 22
Fax +45 7010 4455
post@domstolsstyrelsen.dk
CVR nr. 21-65-95-09
EAN-nr.5798000161184

J. nr. 2013-4101-0041-8
Sagsbeh. Jacob Søndergaard
Dir.tlf. 99 68 43 07
Mail JAS@domstolsstyrelsen.dk

1. august 2013

**Høring over udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven
(Forældelse af udestående selskabsindskud)**

Domstolsstyrelsen har modtaget Justitsministeriets brev af 24. juni 2013 med anmodning om bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Domstolsstyrelsen kan i den forbindelse oplyse, at forslaget ikke giver styrelsen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Søndergaard

dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet

København, den 26. juni 2013

Vedr. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud), Deres sagsnr. 2012-705-0003

Justitsministeriet har ved e-mail af 24. juni 2013 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Foreningen skal i den anledning meddele, at der efter foreningens opfattelse er tale om en fornuftig konsekvensregulering af forældelsesloven. Foreningen har ikke i øvrigt bemærkninger til udkastet.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: nrr@jm.dk og jm@jm.dk.

På foreningens vegne,

Stine Nielsen
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Dato: 4. juli 2013

Justitsministeriet
Civilafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 14. juni 2013 anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til bekendtgørelse om ændring af færdselsloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver Dommerforeningen anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes efter anmodning til jm@jm.dk og nrr@jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2012-705-0003.

Kopi af dette høringssvar er sendt til bl.a. Domstolsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Mikael Sjöberg

RIGSADVOKATEN

Justitsministeriet
Civilafdelingen
Formueretskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

DATO 1. juli 2013

JOURNAL NR.
RA-2013-890-0034

BEDES ANFORT VED SVARSKRIVELSE
SAGSBEHANDLER LLI

RIGSADVOKATEN

FREDERIKSHOLMS KANAL 16
1220 KØBENHAVN K

TELEFON 72 68 90 00
FAX 72 68 90 04

Ved brev af 24. juni 2013 (sagsnr. 2012-705-0003) har Justitsministeriet fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud) med anmodning om en udtalelse.

I den anledning skal jeg bemærke, at det fremsendte lovudkast ikke giver anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen

Ole Hasselgaard

Justitsministeriet
Civilafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att.: Nicholas Rahui Webster Rømer
Pr. e-mail: nrr@jm.dk, jm@jm.dk

9. juli 2013

Udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (forældelse af udestående selskabsindskud)

Tak for muligheden for at kommentere Justitsministeriets udkast til lovforslag, der går ud på at forlænge forældelsesfristen for krav på udestående selskabskapital.

Udkastet indebærer, at forældelsen af krav på betaling af udestående selskabskapital som udgangspunkt først begynder at løbe på det tidspunkt, hvor selskabets ledelse beslutter at indkalde den udestående kapital. Forældelsen begynder dog at løbe senest ti år efter det tidligste tidspunkt, hvor indskuddet kunne kræves betalt (=stiftelsestidspunktet).

Den foreslåede længere forældelsesfrist synes ganske hensigtsmæssig.

Vi har ingen bemærkninger til udkastet. Vi foreslår dog, at "partnerselskaber" også nævnes i bemærkningerne til lovforslagets § 1 (side 12, midt for) som en type selskab, der også vil blive omfattet af de foreslåede forældelsesregler.

Med venlig hilsen

Jan Brødsgaard
fagkonsulent

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Fuldmægtig Nicholas Rahui Webster Rømer
Sendt pr. e-mail: jm@jm.dk og nrr@jm.dk

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (forældelse af udestående selskabsindskud)

Justitsministeriet har sendt udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven i høring til Finansrådet den 24. juni 2013.

Finansrådet værdsætter muligheden for at kunne kommentere på de foreslåede ændringer og har følgende generelle bemærkninger:

Finansrådet rettede den 8. februar 2011 skriftlig henvendelse til Justitsministeriet, idet Finansrådet fandt det uklart, hvorvidt kommanditisters resthæftelse skal forstås som en fordring i forældelseslovens forstand. På den baggrund anmodede Finansrådet Justitsministeriet om at overveje problemstillingen samt at overveje en lovgivningsmæssig afklaring på området.

Finansrådet sætter på den baggrund stor pris på, at Justitsministeriet ved dette udkast til lovforslag har overvejet problemstillingen nøje og i forlængelse heraf valgt at komme med dette lovudkast. En lovændring på området, som i det foreslåede udkast, kan bringe klarhed over retstilstanden.

Lovgivning på området, som det foreslåede, kan medvirke til at fjerne en usikkerhedsfaktor i forbindelse med pengeinstitutternes kreditvurdering af selskaber, som benytter sig af muligheden for udestående selskabsindskud.

Finansrådet kan derudover støtte den valgte ordning for forældelse af udestående selskabsindskud.

Såfremt Finansrådets bemærkninger giver anledning til spørgsmål, står undertegnede gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Bo Lund Christensen

Direkte +4533701071
blc@finansraadet.dk

12. juli 2013

Finanssektorens Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journålnr. 333/04
Dok. nr. 506342-v1

Justitsministeriet
Att.: Formueretskontoret
Nicholas Rahui Webster Rømer
Slotholmsgade 10
1216 København K

Via e-mail til: jm@jm.dk og nrr@jm.dk

1. august 2013

Sagsnr.: 2012-705-0003

Vores ref.: DSA/MGN

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud) af 20. juni 2013

Dansk Erhverv har modtaget ovennævnte høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven ("Lovforslaget") fra Justitsministeriet det 24. juni 2013, og ønsker at afgive høringssvar herom. Lovforslagets konsekvenser er vidtrækkende for Dansk Erhvervs medlemmer og brancheforeninger.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget har til formål at indføre en særregel for forældelse af udestående selskabsindskud i kapitalselskaber – det værende udestående aktie- eller anparts kapital eller udestående resthæftelse i et kommanditselskab. Særreglen skal gøre op med den usikkerhed, der hidtil har eksisteret vedrørende forældelse af udestående selskabsindskud, og skal samtidigt forhindre at selskaberne påføres en unødvendig administrationsbyrde.

Dansk Erhverv mener, at kun det ene af disse to formål opnås med Lovforslaget, nemlig det at retsstillingen bliver klar.

Det er naturligvis positivt, at en uklar retsstilling bliver afklaret, men desværre medfører Lovforslaget også, kapitalselskaber bliver påført en tung, dyr og højst unødvendig administrationsbyrde, og endvidere at selskaberne bliver stillet i en uhensigtsmæssig situation overfor dets kapitalejere.

Konsekvenserne af den foreslåede lovændring

Med Lovforslaget foreslås det, at forældelsesfristen tidligst regnes fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde indskuddet (§2a, 1. pkt.), dog således at forældelsesfristen senest regnes fra 10 år efter det tidspunkt, hvor selskabet kunne kræve at få fordringen opfyldt (§2a, 2. pkt., jf. §2). I praksis betyder dette, at forældelsesfristen begynder at løbe senest 10 år fra selskabets stif-

telse. Resultatet heraf er, at selskaber efter 10 år løbende hvert 3. år, aktivt skal afbryde forældelsen.

Med Lovforslaget bliver det altså påført alle kapitalselskaber med udestående selskabskapital, hvert 3. år at få afbrudt forældelsen i forhold til disse udestående. Afbrydelse kan ske ved, at selskabet indhenter erklæringer fra alle de omfattede selskabsdeltagere (hvorved disse erkender fortsat at skyde deres udestående), men hvis sådanne erklæringer af den ene eller den anden grund ikke kan indhentes, så er selskaberne tvunget til at anlægge omkostningstunge retssager imod dets egne selskabsdeltagere. Dansk Erhverv mener, at dette er en unødvendig administrationsmæssig byrde for selskaberne, og en ganske uhensigtsmæssig situation for selskabets ledelse.

Selskaber er med Lovforslaget underlagt denne administrationsbyrde fra det tidspunkt, hvor selskabet har eksisteret i 10 år. At byrden udskydes i 10 år ændrer ikke på byrdens omfang og unødvendige karakter.

Lovforslaget indfører i realiteten en 13-årig forældelsesfrist for udestående selskabsindskud, som ikke stemmer overens med forældelse af andre pengefordringer, og som derfor unødigt komplicerer forældessystemet.

Lovforslaget og dets bemærkninger skaber usikkerhed omkring kapitalselskabernes finansielle stilling, særligt for kommanditselskaber, idet resthæftelsen for disse selskaber er en væsentlig del af selskabernes långiveres sikkerhedsgrundlag.

Forkerte forudsætninger

Af bemærkningerne til Lovforslaget fremgår, at udestående kapital i aktie- og anpartsselskaber og udestående indskud i kommanditselskaber efter den nugældende forældelseslov¹ ("Forældelsesloven") forældes efter 3 år, hvis ikke forældelsen forinden er blevet afbrudt. Forældelsesfristen løber ifølge bemærkningerne fra det tidligste tidspunkt, hvor det udestående indskud kan kræves indbetalt, dvs. fra selskabets stiftelse.

Hvornår fordringen på udestående selskabsindskud opstår, er dog stærkt omdiskuteret i den juridiske litteratur, og Dansk Erhverv mener, at Lovforslaget bygger på en forkert forudsætning om, at disse fordringer opstår ved selskabernes stiftelse.

Hvornår er udestående resthæftelse i et kommanditselskab en fordring i lovens forstand?

I Lovforslaget finder Justitsministeriet som nævnt ovenfor, at et kapitalselskabs krav på udestående selskabsindskud må anses som en fordring allerede fra selskabets stiftelsestidspunkt. Der er blandt landets førende jurister ikke enighed om denne fortolkning.

Der har efter Forældelseslovens ikrafttrædelse, og særlig i forbindelse med selskabslovens ikrafttrædelse den 1. marts 2011, været en række drøftelser vedrørende forældelse af udestående sel-

¹ lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer

skabsindskud. Eivind Einersen² slog i marts 2011 fast, at kommanditisters hæftelse for kommanditselskabets forpligtelser først bliver til en fordring i lovens forstand, når selskabet beslutter at opkræve kommanditisternes resthæftelse helt eller delvist. Indtil da har selskabet ikke nogen fordring på kommanditisten, som kan være genstand for forældelse.

Eivind Einersens holdning støttes endvidere af Justitsministeriets Forældelsesudvalgs betænkning om revision af forældelseslovgivningen³, hvori det anføres, at et selskabs krav på indbetaling af udestående indskud slet ikke var omfattet af den tidligere forældelseslov fra 1908⁴.

Kapitalselskabsejeres hæftelse for udestående indskud er alene udtryk for en garanti overfor selskabet og dets kreditorer i den forstand, at resthæftelsen normalt alene kræves indbetalt i det omfang, der måtte opstå et behov herfor.

Det er derfor Dansk Erhvervs opfattelse, at der først er tale om en fordring på det tidspunkt, hvor selskabets ledelse beslutter, at resthæftelsen helt eller delvist skal indbetales. Før dette tidspunkt er der ganske enkelt ikke behov for at tale om forældelse, da der ikke er etableret et forfaldstidspunkt. Idet ledelsen i selskabet kan vælge kun at kræve restbeløbet delvist indbetalt, er selve størrelsen på fordringen heller ikke kendt, før ledelsen har truffet deres beslutning.

Sammenholdt med kautionsforpligtelsers forældelsesfrist

Da et krav på udestående selskabsindskud, svarer til en endnu ikke aktualiseret garanti, er det nærliggende at sammenligne forholdet med kaution. Kautionsforpligtelser forældes efter de regler, der gælder for forældelse af den underliggende fordring mod hovedskyldneren. Begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for kautionsforpligtelser (forældelseslovens §11) er henholdsvis det tidspunkt, hvor (i) hovedskyldneren har misligholdt sin forpligtelse (for så vidt angår selvskyldnerkaution), eller (ii) det kan konstateres, at hovedskyldneren ikke kan opfylde forpligtelsen (for så vidt angår simpel kaution). Fælles for disse 2 tilfælde er, at den 3-årige forældelsesfrist ikke begynder at løbe, førend kautionistens forpligtelse bliver aktuel/konkretiseret.

Et selskabs krav på indbetaling af udestående selskabsindskud udmønter sig først i en aktuel og konkret fordring på det tidspunkt, hvor selskabets centrale ledelsesorgan beslutter at indkalde et beløb. Før dette tidspunkt, er der ikke tale om en fordring i lovens forstand. Der kan eksempelvis heller ikke beregnes renter af udeståendet, før det kræves indbetalt.

Hensynene bag Lovforslaget

Hensynet til selskabets kreditorer

I bemærkningerne til Lovforslaget anføres det, at hensynet til selskabers kreditorer, og formålet med reglerne i selskabsloven om mulighed for udskudt indbetaling, taler imod en kort forældelsesfrist (på 3 år fra stiftelsen). Det er korrekt, at det ikke er hensigtsmæssigt for selskabers kredi-

² forfatter til "Forældelsesloven af med kommentarer" og medlem af det udvalg, der udarbejdede Forældelsesloven

³ betænkning nr. 1460 fra 2005

⁴ lov 1908-12-22 nr. 274

torer, at udestående selskabsindskud forældes allerede 3 år fra selskabets stiftelse. Dog er det heller ikke hensigtsmæssigt, at selskabet – efter 10 år – aktivt hvert 3. år skal sikre, at forældelsesfristen afbrydes overfor alle omfattede selskabsdeltagere.

Konsekvenserne forbundet med at et selskab ikke får afbrudt forældelsesfristen hvert 3. år overfor en eller flere selskabsdeltagere, er meget vidtrækkende for selskabers kreditorer (og for selskabet selv), idet risikoen for at kreditorers sikkerhed i selskabets resthæftelse forældes.

Hensynet til kapitalsekskabsejerne

I kapitalsekskaber forholder kapitalejerne sig typisk årligt til de skattemæssige konsekvenser af deres ejerskab af aktier, anparter eller kommanditanparter. Herudover modtager samtlige selskabsdeltagere årligt en indkaldelse til generalforsamling i selskabet. Det er derfor ikke nødvendigt at påminde kapitalsekskabsejere yderligere om deres selskabsdeltagelse og forpligtelser. Hverken selskabet eller dets ejere er i tvivl om, at selskabet har ret til at opkræve det udestående indskud efter behov.

Får kapitalsekskabet ikke inden 13 år fra stiftelsestidspunktet på korrekt vis afbrudt forældelsen overfor en eller flere af de relevante sekskabsejere, opstår der en yderst uhenigtsmæssig situation både for selskabet og for de øvrige sekskabsejere, idet selskabet i så fald mister sit krav på sådanne udestående indskud, også selvom skyldnerne ikke har misligholdt nogen betaling.

Hvis Lovforslaget vedtages som fremsat, vil kapitalsekskaberne blive pålagt en række væsentlige administrative og omkostningsmæssige byrder forbundet med løbende at skulle afbryde forældelsen. Det eneste kapitalsekskaberne og dets centrale ledelsesorganer kan gøre for at undgå sådanne byrder, er inden 13 år fra stiftelsestidspunktet, at opkræve alle udestående på selskabsindskud til kontant betaling – også selvom selskabet på et sådant tidspunkt ikke har behov for det.

Denne situation er bestemt ikke ønskelig. Resultatet er, (i) at den mulighed, som selskabsloven netop åbnede for i 2010 (delvis indbetaling af selskabskapital), undermineres, og (ii) at levetiden for kommanditselskaber i realiteten nedkortes til maksimalt 13 år, idet kommanditselskabers kreditorer må forventes at opsigte kommanditselskabers lån og kreditter inden risikoen før forældelse kan risikere at indtræde.

På baggrund af ovenstående finder Dansk Erhverv ikke, at Lovforslaget som fremsat kan begrundes i hensynet til selskabsdeltagerne.

Samfundsmæssige hensyn

Hvis Lovforslaget vedtages som fremsat, vil det blive sværere og dyrere at skaffe finansiering til selskaber fra banker og realkreditinstitutter på grund af risikoen for forældelse af resthæftelsen. En sådan situation er ikke i samfundets interesse.

Det centrale ledelsesorgans ansvar

I tillæg til de ovenfor beskrevne problemstillinger, vil Lovforslaget medføre en væsentlig forhøjet risiko for medlemmerne af kapitalsekskabers centrale ledelsesorganer (typisk bestyrelsesmedlemmer) for, at ifalde personligt ansvar forbundet med at påføre kapitalsekskaberne tab.

Det vil til enhver tid være sekskabernes ledelser, der er ansvarlige for, i tide, at afbryde forældelsen overfor de relevante sekskabsdeltagere. Ledelserne skal således rettidigt sørge for, at indhente erklæringer fra skyldnerne, hvorved disse erkender fortsat at skyld sekskabet deres respektive udestående beløb. Såfremt ledelserne i sekskaberne af den ene eller den anden grund ikke kan indhente sådanne erklæringer fra alle de omfattede sekskabsdeltagere, så skal ledelserne sørge for – inden udløbet af de 3 år – at få anlagt retssag imod den eller de sekskabsdeltagere, som ikke har afgivet de nødvendige erklæringer. Hvis ledelserne på denne måde ikke får afbrudt forældelsen i tide, mister sekskaberne kravene på udestående sekskabsindskud, og sekskabet påføres dermed tab. Et sådant tab kan det udmærket tænkes, at sekskabers kreditorer og sekskabets andre sekskabsdeltagere vil søge godtgjort hos den eller de ledelsesmedlemmer, som ikke har fået reageret rettidigt og/eller korrekt.

Det kan endvidere tænkes, at sekskabernes eksterne långivere, som følge af indtrådt forældelse, vil opsig sekskabernes eksisterende kassekreditter og/eller lån, hvilket i givet fald vil påføre sekskaberne yderligere tab. Også sådanne tab kan potentielt søges godtgjort hos den eller de ledelsesmedlemmer, som ikke har fået reageret rettidigt og/eller korrekt.

Den eneste måde hvorpå sekskabers ledelser kan undgå ovenstående risiko for at ifalde et erstatningsansvar, er ved at kræve den fulde sekskabskapital indbetalt inden udløbet af forældelsesfristen (dvs. indenfor 13 år fra sekskabernes stiftelse), også selvom sekskaberne ikke har et reelt behov for kapitalen. Denne situation er som nævnt ovenfor af flere årsager ikke ønskelig.

Anbefaling

På baggrund af ovenstående betragtninger anbefales det, at §2a udformes således:

”§2a. For fordringer, som støttes på skriftlig aftale om indskud i et sekskab, regnes forældelsesfristen tidligst fra det tidspunkt, hvor sekskabet beslutter at indkalde indskuddet.”

Det anbefales således, at 2. pkt. i den foreslåede §2a slettes.

Konsekvensen heraf ville blive en klar og utvetydig retsstilling, hvorefter forældelse af sekskabers krav på indskud forældes 3 år efter sekskabet har krævet indskuddet indbetalt. Der vil således ikke være tvivl om, hvornår fordringen opstår.

Endvidere ville formuleringen medføre, at den administrative byrde forbundet med at afbryde forældelsesfristen minimeres, idet afbrydelse udelukkende bliver relevant, når selskabers centrale ledelsesorganer rent faktisk har truffet en beslutning om, at der skal ske indbetaling. Frem for hvert 3. år konsekvent at skulle afbryde forældelse overfor potentielt en lang række selskabsdeltagere, så vil der med ovenstående anbefaling alene skulle afbrydes forældelse overfor de enkelte selskabsdeltagere, som efter modtagelse af påkrav om indbetaling, rent faktisk ikke indenfor 3 år betaler deres udestående.

En sådan klar og utvetydig retstilstand med et absolut minimum af byrdefuld og omkostnings- tung administration for selskaberne er ikke blot i selskabernes interesse, men ligeledes i selskabs- deltagernes, kreditorernes og samfundets interesse.

Med venlig hilsen

Dorthe Rosenkilde Saunders
Advokat

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
jm@jm.dk; nrr@jm.dk

7. august 2013

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2013 0211R5

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven

Justitsministeriet har den 24. juni 2013 sendt udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud) i høring.

Udkastet til lovforslag har været behandlet i Danske Advokatres fagudvalg for henholdsvis selskabsret og insolvensret.

Danske Advokater har nedenstående bemærkninger til udkastet.

1. Generelle bemærkninger

Danske Advokater anerkender behovet for en ændring af den gældende retstilstand, hvor forældelsesfristen for udestående kapitalindskud i mange tilfælde er uhensigtsmæssigt kort.

Danske Advokater finder dog, at afvejningen af de modsatrettede hensyn til de involverede interessenter i højere grad bør falde ud til fordel for selskaberne samt kapital-ejerne og kreditorerne deri og i mindre grad til de debitorer, som ved skriftlig aftale har påtaget sig en betalingsforpligtelse med et betinget og udskudt handlingstidspunkt.

Danske Advokater anbefaler derfor, at forslaget ændres således, at anden sætning i § 2 a (om at forældelsesfristen dog senest regnes fra 10 år efter det tidspunkt, der er nævnt i § 2) udgår, selv om dette i teorien vil kunne give anledning til meget lange udskydelser af forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Forældelsesfristen vil herefter tidligst regnes fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde indskuddet.

Danske Advokater finder i den forbindelse, at det foreliggende forslag er ganske kompliceret og svært at tilegne sig, samt at det i praksis vil være svært at anvende de foreslåede regler, hvilket også ses af kompleksiteten af de illustrative eksempler på siderne 13 og 14 i udkastet. Dette taler i sig selv for en forenkling af det foreliggende udkast. Danske Advokatere anbefaling vil indebære en sådan forenkling.

2. Specifikke kommentarer til udkastet til lovforslag

Udkastet giver i øvrigt Danske Advokater anledning til følgende mere specifikke kommentarer, herunder for det tilfældes skyld, at forslaget fremsættes med sit nuværende hovedindhold:

2.1 Begrebet "skriftlig aftale"

Termen "skriftlig aftale" bør tydeliggøres i bemærkningerne til § 1 (side 12) gennem henvisning til de måder, hvorpå en selskabsdeltager typisk tegner kapital ved stiftelsen eller senere kapitalforhøjelse (stiftelsesdokumentet eller på anden vis, jf. selskabslovens §§ 30 og 163 for så vidt angår aktie- og anpartsselskaber). De tidsmæssige konsekvenser for forældelsesfristens beregning af, at ledelsen skal acceptere kapitaltegningen, bør i denne sammenhæng belyses – gerne gennem konkrete eksempler.

2.2 Behandlingen af konvertible lån m.v.

I bemærkningerne til § 1 (side 12) anføres det, at "Indskud i et selskab omfatter alene indskud, der foretages af en selskabsdeltager (dvs. indskud som ejer), hvorimod lån, herunder ansvarlige lån, til et selskab ikke er omfattet". Det bør belyses, hvorledes konvertible lån og warrants (tegningsoptioner) skal behandles i forældelsesmæssig henseende.

2.3 Fristberegning og påkravsfristen

Udkastet indeholder på siderne 13 og 14 en række illustrative eksempler. Anvendelsen af selskabslovens regler i kapitel 2 om fristberegning er ikke klar for så vidt angår påkravsfristen på 2-4 uger i selskabslovens § 33. I eksemplerne benyttes således 1./15. januar som eksempler på en selskabsretlig frist på 2 uger og 1./30. januar som eksempel på en selskabsretlig frist på 4 uger. Der er ingen umiddelbar sammenhæng i beregningerne (14 henholdsvis 29 dage), der i det hele bør tydeliggøres herunder gennem henvisning til de relevante selskabsretlige regler for fristberegning.

2.4 Uddybning af eksemplerne på side 14

De to eksempler på side 14 bør uddybes og gøres mere pædagogiske.

2.5 Eksempel – suspensionsregel

Det foreslås, at de eksisterende illustrative eksempler suppleres med et eksempel, hvor suspensionsreglen finder anvendelse og dette helst gennem et eksempel, der viser den maksimale kumulative effekt af suspensionsreglen og de nu foreslåede regler.

2.6 Overgangsreglen

Danske Advokater noterer sig, at overgangsreglen vil indebære, at reglerne vil få tilbagevirkende kraft til umiddelbar skade for eksisterende debitorer i henhold til udestående selskabskapital, der vil få udskudt forældelsesfristen for deres betalingspligt. Selvom Danske Advokater generelt finder, at lovgivning med tilbagevirkende kraft bør undgås, finder Danske Advokater dog, at den foreslåede overgangsregel er mindre betænkelig ud fra en afvejning af hensynene til på den ene side selskabet, selskabskreditorerne og behovet for en klar overgangsregel og på den anden side hensynet til debitor for den udestående selskabskapital, der har påtaget sig en gældsforpligtelse, som allerede har kunnet kræves opfyldt.

2.7 Bemærkninger til § 2

I bemærkningerne til § 2 bør det overvejes pædagogisk at anføre, at aftale om indskud i aktie- og anpartsselskaber indgået før lovens ikrafttræden ikke kan være forældet før lovens ikrafttræden, da reglerne i selskabslovens § 33 først trådte i kraft den 1. marts 2011, hvorfor sidste del af § 2, stk. 2, alene gælder for andre selskaber.

2.8 Selskabsloven § 33

Det bør overvejes i selskabslovens § 33 at indarbejde en henvisning til forældelseslovens regler for derved at øge de relevante interessenters opmærksomhed på reglerne.

Det sene svar beklages.

Med venlig hilsen

Helle Hübertz Krogsø
Vicedirektør
hhk@danskeadvokater.dk

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

jm@jm.dk + nrr@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 9. august 2013
SAGSNR.: 2013 - 2007
ID NR.: 246754

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud)

Ved e-mail af 24-06-2013 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet afgiver herved høringssvar til Justitsministeriets udkast til forslag til lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud).

Lovforslaget indeholder tre bestemmelser.

Advokatrådet har følgende bemærkninger til § 1:

Justitsministeriet foreslår at indsætte en bestemmelse i § 2a, hvorefter forældelsesfristen for et selskabs fordringer på dets ejere for ikke-indbetalt selskabskapital først skal regnes fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde kapitalen. Dog forældes fordringen senest 10 år efter, at den kan kræves betalt, dvs. 10 år fra selskabets stiftelse.

Det er Advokatrådets opfattelse, at der ikke bør være en ultimativ forældelse af ikke-indbetalt selskabskapital, da det strider mod hele konceptet bag udestående selskabskapital. Advokatrådet mener derfor, at 2. punktum bør udgå.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at det vil have uheldige konsekvenser, hvis begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen uden begrænsning kan udskydes, idet det vil være vidtgående i forhold til kapitalejeren, og det vil stå i modsætning til, at der med forældelsesloven generelt er sket en væsentlig afkortning af forældelsesfristerne.

Formålet med reglerne om udskudt indbetaling af selskabskapital er ifølge KBET 2008 nr. 1498 om Modernisering af selskabsretten s. 151 at give selskabsdeltagerne og selskabet større fleksibilitet, idet selskabskapitalen først skal indbetales, når og

hvis selskabet har behov for kapitalen. Denne fleksibilitet forsvinder med den foreslåede ultimative forældelse.

Mere væsentligt vil den ultimative forældelse have den konsekvens, at Erhvervsstyrelsens oplysninger ikke vil være retvisende, såfremt selskabet ikke kræver den udestående kapital indbetalt inden 10 års fristen, uanset årsag. Det vil nemlig af Erhvervsstyrelsens oplysninger fremgå, at der er udestående kapital, hvilket kan være vildledende for kreditorer mv.

Henset hertil mener Advokatrådet, at hensynet til selskabskreditorerne må veje tungere end hensynet til kapitalejerne, der har tegnet, men endnu ikke indbetalt den fulde tegnede kapital.

Man har ved indførelsen af reglerne om ikke-indbetalt selskabskapital forholdt sig til ulemperne ved den personlige gældsforpligtelse for kapitalejerne, jf. KBET 2008 nr. 1498 om Modernisering af selskabsretten s. 152, og vejet hensynet til fleksibilitet både for selskab og for kapitalejere tungere.

Herefter foreslår Advokatrådet lovtæksten ændret fra

”§ 2 a. For fordringer, som støttes på skriftlig aftale om indskud i et selskab, regnes forældelsesfristen tidligst fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde indskuddet. Uanset 1. pkt. regnes forældelsesfristen dog senest fra 10 år efter det tidspunkt, som er nævnt i § 2.”

til

”§ 2 a. For fordringer, som støttes på skriftlig aftale om indskud i et selskab, regnes forældelsesfristen tidligst fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde indskuddet.”

Advokatrådet har inden bemærkninger til lovforslagets §§ 2 og 3.

Med venlig hilsen

Lise Ravnkilde

Danske Ejendoms-
Projektudbyderes
Brancheforening

Børsen
1217 København K
Telefon 33 74 60 00
Telefax 33 74 60 80
CVR-nr. 2780 6589
www.d-e-b.dk
E-mail: Info@d-e-b.dk
1217 København K

Justitsministeriet
Att.: Formueretskontoret, jm@jm.dk og nrr@jm.dk
Slotholmsgade 10
1216 København K

den 31. juli 2013

Høringssvar:

- **Vedrørende Justitsministeriets udkast til Forslag til Lov om ændring af forældelsesloven (Forældelse af udestående selskabsindskud) af 20. juni 2013 ("Lovforslaget")**

Danske Ejendomsprojektudbyderes Brancheforening (DEB) ønsker at afgive høringssvar vedrørende Lovforslaget, idet dets konsekvenser er vidtrækkende for foreningens medlemmer.

Formål

Lovforslaget har til formål at indføre en særregel for forældelse af udestående selskabsindskud – det værende udestående aktie- eller anpartskapital eller udestående resthæftelse i et kommanditselskab – som medfører, (i) at selskaber ikke løbende hvert 3. år skal sørge for at afbryde forældelsen, og (ii) som gør op med den usikkerhed, der hidtil har eksisteret vedrørende forældelse af kommanditisters resthæftelse.

Af bemærkningerne til Lovforslaget fremgår, at udestående kapital i aktie- og anpartsselskaber og udestående indskud i kommanditselskaber efter den nugældende forældelseslov¹ ("Forældelsesloven") forældes efter 3 år, hvis ikke forældelsen forinden er blevet afbrudt. Forældelsesfristen løber ifølge bemærkningerne fra det tidligste tidspunkt, hvor det udestående indskud kan kræves indbetalt, dvs. i praksis fra selskabets stiftelse. Som konsekvens heraf er selskaber med udestående selskabsindskud løbende hvert 3. år aktivt er tvunget til, at afbryde forældelsen, eksempelvis ved anlæggelse af søgsmål.

Hvornår fordringen på resthæftelse opstår, er dog stærkt omdiskuteret i den juridiske litteratur, se nedenfor.

Konsekvenserne af den forslåede lovændring

Med Lovforslaget foreslås det, at forældelsesfristen tidligst regnes fra det

¹ lov nr. 522 af 6. juni 2007 om forældelse af fordringer

tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde Indskuddet (§2a, 1. pkt.), dog således at forældelsesfristen senest regnes fra 10 år efter det tidspunkt, hvor selskabet kunne kræve at få fordringen opfyldt (§2a, 2. pkt., jf. §2). I praksis betyder dette, at forældelsesfristen begynder at løbe senest 10 år fra selskabets stiftelse. Resultatet heraf er, at selskaber efter 10 år løbende hvert 3. år, aktivt skal afbryde forældelsen.

Lovforslaget indfører herved i realiteten en 13-årig forældelsesfrist for udestående selskabsindskud, som ikke stemmer overens med forældelse af andre pengefordringer, og som derfor unødigt komplicerer forældelses-systemet.

Lovforslaget og dets bemærkninger skaber usikkerhed omkring kommanditselskabernes finansielle stilling, idet resthæftelsen er en væsentlig del af långivernes sikkerhedsgrundlag.

Hvornår er udestående resthæftelse i et kommanditselskab en fordring i lovens forstand?

I Lovforslaget finder Justitsministeriet, at et kommanditselskabs krav på kommanditisternes resthæftelse må anses som en fordring allerede fra selskabets stiftelsestidspunkt. Der er blandt landets førende jurister ikke enighed om denne fortolkning.

Der har efter Forældelseslovens ikrafttræden, og særlig i forbindelse med selskabslovens ikrafttrædelse den 1. marts 2011, været en række drøftelser vedrørende forældelse af udestående selskabsindskud.

Elvind Einersen² slog i marts 2011 fast, at kommanditisters hæftelse for kommanditselskabets forpligtelser først bliver til en fordring i lovens forstand, når selskabet beslutter at opkræve kommanditisternes resthæftelse helt eller delvist. Indtil da har selskabet ikke nogen fordring, der kan være genstand for forældelse, på kommanditisten.

Elvind Einersens holdning støttes endvidere af Justitsministeriets Forældelsesudvalgs om revision af forældelseslovgivningen³, hvori det anføres, at et selskabs krav på indbetaling af indskud slet ikke var omfattet af den tidligere forældelseslov fra 1908⁴.

Kommanditisternes resthæftelse er alene udtryk for en garanti overfor selskabets kreditorer i den forstand, at resthæftelsen kun kaldes i det omfang, der måtte opstå et behov herfor. Det er derfor DEB's opfattelse, at der først er tale om en fordring på det tidspunkt, hvor der træffes beslutning om at kalde resthæftelsen.

² forfatter til "Forældelsesloven af med kommentarer" og medlem af det udvalg, der udarbejdede Forældelsesloven

³ betænkning nr. 1460 fra 2005

⁴ lov 1908-12-22 nr. 274

Sammenholdt med kautionsforpligtelsers forældelsesfrist

Da kommanditisters resthæftelse svarer til en endnu ikke aktualiseret garanti, er det nærliggende at sammenligne forholdet med kaution.

Kautionsforpligtelser forældes efter de regler, der gælder for forældelse af den underliggende fordring mod hovedskyldneren. Begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for kautionsforpligtelser (forældelseslovens §11) er henholdsvis det tidspunkt, hvor (i) hovedskyldneren har misligholdt sin forpligtelse (for så vidt angår selvskyldnerkaution), eller (ii) det kan konstateres, at hovedskyldneren ikke kan opfylde forpligtelsen (for så vidt angår simpel kaution). Fælles for disse 2 tilfælde er, at den 3-årige forældelsesfrist ikke begynder at løbe, før kautionistens forpligtelse bliver aktuel/konkretiseret.

Et selskabs krav på indbetaling af udestående selskabskapital, eller udestående resthæftelse, udmønter sig først i en aktuel og konkret fordring på det tidspunkt, hvor selskabets centrale ledelsesorgan beslutter at indkalde et beløb. Før dette tidspunkt, er der ikke tale om en fordring i lovens forstand. Der kan eksempelvis heller ikke beregnes renter af resthæftelsen, før den kaldes.

Hensyn

Hensynet til selskabets kreditorer

I bemærkningerne til Lovforslaget anføres det, at hensynet til selskabers kreditorer, og formålet med reglerne i selskabsloven om mulighed for udsendt indbetaling, taler imod en kort forældelsesfrist (på 3 år fra stiftelsen). Det er korrekt, at det ikke er hensigtsmæssigt for selskabers kreditorer, at udestående selskabsindskud forældes allerede 3 år fra selskabets stiftelse. Dog er det heller ikke hensigtsmæssigt, at selskabet – efter 10 år – aktivt hvert 3. år skal sikre, at forældelsesfristen afbrydes overfor alle omfattede selskabsdeltagere.

Konsekvenserne forbundet med at et selskab ikke får afbrudt forældelsesfristen hvert 3. år overfor en eller flere selskabsdeltagere, er meget vidtrækkende for selskabers kreditorer.

Hensynet til selskabsdeltagerne

På baggrund af nedenstående finder DEB ikke, at Lovforslaget som fremsat kan begrundes i hensynet til selskabsdeltagerne:

- I kommanditselskaber forholder kommanditisterne sig årligt til de skattemæssige konsekvenser af deres ejerskab af kommanditanparterne. Herudover modtager samtlige selskabsdeltagere årligt en årsrapport og indkaldelse til generalforsamling i selskabet. Der eksisterer således ikke et særligt hensyn til kommanditisterne i relation til påmindelse om deres selskabsdeltagelse og forpligtelser.

- Får kommanditselskabet ikke inden 13 år fra stiftelsestidspunktet på korrekt vis afbrudt forældelsen overfor en eller flere af kommanditisterne, opstår der en usikkerhed for de øvrige selskabsdeltagere.
- Hvis Lovforslaget vedtages som fremsat, vil kommanditselskaberne blive pålagt væsentlige administrative og omkostningsmæssige byrder. Alternativt tvinges kommanditselskaberne til, inden 13 år fra stiftelsestidspunktet, at opkræve hele resthæftelsen hos kommanditisterne til kontant betaling, selvom selskabet på et sådant tidspunkt ikke har behov derfor, idet det ellers må formodes, at kommanditselskabernes kreditorer vil opsiges kommanditselskabets lån og kreditter.
- Endelig må risikoen for forældelse forventes at medføre, at kommanditselskabernes finansiering bliver sværere at opnå, eller i hvert fald bliver væsentligt dyrere.

Samfundsmæssige hensyn

Hvis Lovforslaget vedtages som fremsat, vil det blive sværere og dyrere at skaffe finansiering til selskaber fra banker og realkreditinstitutter på grund af risikoen for forældelse af resthæftelsen.

Anbefaling

På baggrund af ovenstående betragtninger anbefales det, at §2a udformes således:

"§2a. For fordringer, som støttes på skriftlig aftale om indskud i et selskab, regnes forældelsesfristen tidligst fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde indskuddet."

Det anbefales herved, at 2. pkt. i den foreslåede §2a helt tages ud. Konsekvensen heraf ville blive en klar og utvetydig retsstilling, hvorefter forældelse af selskabers krav på indskud forældes efter 3 år på lige fod med andre pengefordringer.

Selskaber ville med ovenstående formulering ikke være i tvivl om, hvornår den 3-årige forældelsesfrist begynder at løbe, og vil således ikke være i tvivl om, hvornår der vil skulle tages aktive skridt for at afbryde forældelsesfristen (eksempelvis ved iværksættelse af sagsanlæg). Med ovenstående formulering undgås endvidere, at der indføres en særlig forældelsesfrist – i realiteten på 13 år – for udestående selskabsindskud.

En sådan klar og utvetydig retstilstand er ikke blot i selskabernes interes-

se, men ligeledes i selskabsdeltagernes interesse og ikke mindst i selskabets kreditorens interesse.

Med venlig hilsen

Danske Ejendomsprojektudbyderes Branche forening

Jan M. Hansen
Formand